

Enskild motion

Motion till riksdagen 2015/16:2340

av Pyry Niemi och Sanne Eriksson (båda S)

Infrastruktur i Uppsala län

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att i infrastrukturplaneringen studera förutsättningarna för bättre fungerande vägar och järnvägar i Uppsala län och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att verka för en harmonisering av olika biljettsystem i kollektivtrafiken och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

För en region som Uppsala län är goda kommunikationer helt avgörande för våra förutsättningar i framtiden. En väl fungerande infrastruktur bidrar till högre tillväxt eftersom fler människor kan nå arbete eller studier inom en större region. Ett ökat utbud av sysselsättning ger den enskilde fler möjligheter till jobb, vilket ökar rörligheten på arbetsmarknaden. Omvänt kan företagens behov av arbetskraft bättre tillgodoses, vilket minskar risken för hämmande flaskhalsar i produktionen av varor och tjänster. Tillväxt främjas av god infrastruktur.

Uppsala län är med sitt geografiska läge starkt beroende av goda kommunikationer. Pendlingsströmmar såväl inom länet som till och från länet, framförallt till och från Stockholmsregionen, är omfattande. Dessutom korsas länet av fjärrtrafik på spår och på vägar.

Många av invånarna i Uppsala län pendlar. För dem handlar goda kommunikationer kanske inte främst om alla samhällsekonomiska vinster. Det handlar snarare om vardagslivet. Alltför ofta tvingas man idag uppleva problem i pendlandet.

Särskilt vanligt har det varit inom tågtrafiken som ständigt dras med stopp och förseningar. Förseningarna och stoppen gör det omöjligt att planera livet med allt från jobbmöten till möten med vänner och familj. Det är inte värdigt Sverige att det ska vara så svårt att få infrastrukturen att fungera.

Under senare år har vi upplevt en dramatisk försämring avseende tågtrafikens effektivitet och service gentemot pendlarna. Ständiga trafikstörningar, inställda tåg, växlar som frusit fast, pendlare som saknat alternativa möjligheter till transporter m.m. Uppsala län är osedvanligt hårt drabbat, inte minst kommunerna Uppsala, Knivsta, Enköping och Håbo. Störningarna i trafiken på sträckorna Stockholm–Västerås, Stockholm–Uppsala och Stockholm–Bålsta drabbar tiotusentals pendlare, skapar onödiga tidsförluster, irritation och en mycket negativ inställning till järnvägstransporterna som framtidens bästa transportalternativ.

Vi vill givetvis att fler ska resa kollektivt. Men för att det ska vara möjligt krävs att det är attraktivt att också välja tåget eller bussen framför bilen. Men det är givetvis också viktigt att det finns bra vägar för dem som inte har möjlighet att resa kollektivt. Miljömålen kräver att transportsektorn ställs om. Fler måste åka kollektivt, och transporter av gods måste flyttas från väg över till järnväg. En god och modern infrastruktur är nödvändig för en bättre miljö.

Järnvägar

En ödesfråga för tågtrafiken i länet är att kapaciteten på sträckan Uppsala–Stockholm utökas. Förutom större investeringar i underhåll krävs att arbetet med fyrspar inleds. Det handlar inte bara om något som gynnar Uppsala och Knivsta utan också framkomligheten för tåg som går norrut och de som går in på Dalabanan.

Behovet av att på Dalabanan förbättra möjligheterna till tågpendling på sträckan Uppsala–Heby–Sala är stort. Detta kräver mötesspar på längre sträckor och, på sikt, ett dubbelspar för att trafiken ska vara pålitlig och hålla god standard. Dessutom behövs fler stationslägen längs sträckan. Librobäck, Järlåsa, Vänge och Vittinge är orter som vi gärna ser få stationer.

Den tredje järnvägssträckan som berör Uppsala län är Mälarbanan som har stora kapacitetsproblem på sträckan Kallhäll–Tomtebodas, där kraftiga förseningar är vanligt förekommande. Det finns också brist på vagnskapacitet hos SJ, vilket innebär att många pendlare från Enköping och Bålsta tvingas stå hela resan.

Vidare behövs det en järnväg mellan Enköping och Uppsala. Här finns den gamla banvallen att utgå från. Järnvägstrafik mellan Uppsala och Enköping skulle knyta samman de olika trafikstråken och skapa snabbare och mer miljövänliga transporter, inte minst västerut till Arlanda.

Vägar

Den viktigaste väginvesteringen i länet är nu väg 288 mellan Uppsala och Östhammar. Den är hårt belastad med en trafikvolym vägen inte har kapacitet för, vilket leder till många olyckor. Östhammar är beroende av goda kommunikationer för att utveckla, och idag orsakar sänkta hastigheter till följd av att vägen inte fungerar en flaskhals för enskilda och företag som är beroende av transporter.

Andra väginvesteringar med hög angelägenhetsgrad inom länet är väg 70 mellan Enköping och Sala samt väg 67 Tärnsjö–Stingtorpet. På väg 55 mellan Enköping och Strängnäs behövs en standardförbättring och breddning av vägen för att öka framkomligheten och säkerheten, vilket även skulle gynna miljön.

Biljettsystem inom kollektivtrafiken

Idag är det märkbart svårt att ta sig mellan olika län med olika biljettsystem. Det orsakar stora prövningar för invånarna som i sina försök att göra rätt för sig blir bötfällda på grund av fel biljetter eller obefintliga sådana då det inte går att köpa biljetter längs alla stationer. För Uppsala läns invånare är det särskilt tydligt när de korsar länsgränsen till Stockholm. Just nu utreds frågan om en ytterligare harmonisering av biljettsystemen men frågan har varit aktuell länge och fortfarande har ingen större press lagts på kollektivtrafikbolagen om att hitta en lösning. En ytterligare harmonisering är viktig både för arbetspendlingen och för att turismen ska kunna blomstra. Idag hindrar krångliga biljettsystem vägarna till turismen.

Pyry Niemi (S)

Sanne Eriksson (S)